

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Meddelande från kommissionen – Europa och grundforskningen"

(KOM(2004) 9 slutlig)

(2004/C 110/16)

Den 14 januari 2004 beslutade kommissionen att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Meddelande från kommissionen – Europa och grundforskningen".

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén beslöt att ge sektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion i uppdrag att bereda ärendet.

Eftersom det var ett brådskande ärende utsåg EESK under sin 406:e plenarsession den 25–26 februari 2004 (sammansättningsdatum den 26 februari) Gerd Wolf till huvudföredragande och antog följande yttrande enhälligt:

kunskapsbaserad ekonomi och ett kunskapsbaserat samhälle har ökat och därmed också insikten om hur viktigt det är med framsteg inom samtliga vetenskapliga discipliner, inklusive grundforskningen, om de målsättningar som fastställdes i Lissabon verkligen skall kunna uppfyllas.

1. Inledning och innehåll i kommissionens meddelande

1.1 Grundforskning faller under de enskilda medlemsstaternas befogenhet medan gemenskapen i främsta hand bör inrikta sig på omedelbart tillämpbar forskning och utveckling. Denna uppfattning rådde under lång tid både i medlemsstaterna och inom EU:s institutioner. I efterhand ter sig detta som en något ensidig tolkning av artikel 163 i EG-fördraget ⁽¹⁾.

1.2 I början av år 2000 inleddes förändringen i och med två vägledande händelser och beslut. Den ena faktorn var kommissionens meddelande ⁽²⁾ "Mot ett europeiskt område för forskningsverksamhet". Visserligen sades det inte rent ut att grundforskningen var en uppgift för gemenskapen men i sammanhanget var budskapet ändå tydligt. Den andra utlösande faktorn var de beslut som fattades på Europeiska rådets möte i Lissabon ⁽³⁾. Där fastställdes – även om man i detta sammanhang inte konkret lyfte fram grundforskningens fundamentala betydelse – den omfattande och viktiga målsättningen att få ett samhälle och en ekonomi som är kunskapsbaserade.

1.3 Nästan samtidigt var det dock EESK som i sitt yttrande ⁽⁴⁾ om kommissionens meddelande "Mot ett europeiskt område för forskningsverksamhet" betonade vikten av god balans och nödvändigt samspel mellan grundforskning och tillämpningsinriktad forskning och utveckling. Kommittén påpekade att man i tillräcklig omfattning måste främja resultat- och tillämpningsinriktad grundforskning som metod för att kunna utveckla nya innovationer, begrepp och metoder.

1.4 Detta har numera blivit en allmänt vedertagen uppfattning. Det är tydligt att medvetenheten om kraven på en

1.5 Europa har uppenbarligen sina starka sidor inom grundforskningen, både på universitetsnivå och inom särskilda organisationer ⁽⁵⁾, men gemenskapens initiativ är ändå otillräckliga.

1.5.1 Historiskt sett var det just inom grundforskningen de första initiativen till vetenskapligt samarbete i (Väst-)Europa uppstod. De tillkom eftersom det var nödvändigt att inrätta centrum för större apparatur och för att man behövde skapa en kritisk massa, vilket medförde kostnader de enskilda staterna inte kunde eller ville finansiera ensamma.

1.5.2 Detta var anledningen till att CERN (högenergifysik) grundades på 1950-talet, ESO (astronomi), EMBO och EMBL (molekylärbiologi) ⁽⁶⁾ på 1960-talet, det tysk-franska ILL ⁽⁷⁾ och senare dessutom ESRF ⁽⁸⁾. I vissa medlemsstater finns det även stora provningsanläggningar ⁽⁹⁾ som utnyttjas bilateralt eller multilateralt.

1.5.3 Även de europeiska program som skenbart är starkt tillämpningsorienterade och tydligt teknikinriktade – som programmen för rymdteknik och fusionsforskning – har starka kopplingar till och behov av omfattande grundforskning.

⁽¹⁾ I utkastet till unionsförordning från den 18 juli 2003 till stora delar flyttad till artikel III – 146.

⁽²⁾ KOM(2000) 6 slutlig.

⁽³⁾ Europeiska rådets möte i Lissabon 23 och 24 mars 2000.

⁽⁴⁾ EGT C 204, 18.7.2000.

⁽⁵⁾ EGT C 204, 18.7.2000.

⁽⁶⁾ CERN (Centre Européen pour la Recherche Nucléaire) = Europeiska forskningslaboratoriet för partikelfysik, ESO (European Southern Observatory) = Europeiska organisationen för astronomisk forskning rörande södra stjärnhimlen, EMBO (European Molecular Biology Organisation) = Europeiska molekylärbiologioorganisationen, EMBL (European Molecular Biology Laboratory) = Europeiska laboratoriet för molekylärbiologi.

⁽⁷⁾ Institute Laue-Langevin i Grenoble.

⁽⁸⁾ ESRF = (European Synchrotron Radiation Facility) = Europeiska anläggningen för synkrotronstrålning, ligger också i Grenoble.

⁽⁹⁾ T.ex. DESY (Deutsches Elektronen Synchrotron) i Hamburg.

1.6 Det har lett till att det utvecklats institutioner kända i hela världen som i avsevärd grad stärkt Europas anseende som vetenskapligt framstående⁽¹⁰⁾. Dessa institutioner utgör också en stor inspirationskälla och är mycket attraktiva för flera forskningsverksamheter på högskolor och andra forskningsinstitut. Detta har lett till att det bildats framgångsrika nätverk och samarbeten vilket är en avgörande förutsättning för den gemensamma framgången.

1.7 Även när det gäller forskningsresultaten från Europeiska vetenskapsrådet, en icke specialiserad organisation som grundades på 1970-talet, handlar det ofta om tämligen grundläggande forskningsämnen. Detsamma gäller för de arbeten som sker inom unionens FoU-ramprogram, vilka utgör en del av de större tematiska åtgärderna och omfattar och stöder sig på en viss – dock relativt liten – del av grundforskningen.

1.8 Kommissionen utgår ifrån detta i sitt meddelande om den europeiska grundforskningens roll, betydelse och aktuella situation, och i sina överväganden av eventuella åtgärder. Kommissionen vill stödja forskningen betydligt intensivare och dessutom systematiskt.

1.9 Därför omfattar kommissionens meddelande följande aspekter av grundforskningen:

— Grundforskningen och dess resultat

— Läget i världen och i Europa

— Grundforskningen på europeisk nivå

— Utsikter för framtiden

— Nästa steg

1.10 När det gäller grundforskningen på europeisk nivå konstaterar kommissionen följande:

1.10.1 Den privata sektorn i Europa är fortfarande tämligen passiv inom grundforskningen. Det är endast ett fåtal företag som har fullgod forskningskapacitet och dessa företags verksamhet är i allmänhet inriktad på tillämpad forskning och

utveckling. Det är endast en begränsad del av forskningen som finansieras av stiftelser.

1.10.2 I motsats till USA, där den privata sektorn alltid försvarat ståndpunkten att det är nödvändigt med en omfattande offentlig finansiering av grundforskningen⁽¹¹⁾ har den europeiska industrin länge arbetat för att offentliga medel skall användas för tillämpad forskning hos företagen själva. Det är dock allt fler, även i affärsvärlden (t.ex. Round Table of European Industrialists (rundabordsgruppen av europeiska industriföretagare), som inser vilken betydelse grundforskningen har för den europeiska ekonomiska konkurrenskraften.

1.11 De övriga åtgärder som beskrivs i kommissionsförslaget grundar sig på uttalanden av ett flertal personer, organisationer och organ, exempelvis en grupp av 45 Nobelpristagare, Europeiska vetenskapsrådet, sammanslutningen för direktörer och ordförande i nationella forskningsråd (EuroHORCS)⁽¹²⁾, sammanslutningarna Eurosciences, Academia Europea, kommissionens grupp av forskningsrådgivare, EURAB, och en tillfällig grupp av framträdande personer inom forskningsområdet (ERCEG) som inrättades som ett resultat av den konferens om ett europeiskt forskningsråd som EU:s danska ordförandeskap anordnade i Köpenhamn den 7–8 oktober 2002⁽¹³⁾.

1.12 I enlighet med detta planerar kommissionen följande för det första kvartalet 2004:

— Genomgripande diskussioner om meddelandet med forskarsamhället och berörda parter i samband med överläggningarna om ett "europeiskt forskningsråd",

— Politiska diskussioner i Europaparlamentet och i rådet med utgångspunkt från detta meddelande.

2. Allmänna kommentarer

2.1 Kommittén välkomnar uttryckligen det meddelande kommissionen lagt fram samt de konstateranden och målsättningar som görs i detta och hänvisar till de yttranden om forskning och utveckling i vilka kommittén vid flera tillfällen⁽¹⁴⁾ understrukit hur viktigt det är att EU med tanke på målsättningarna från Lissabon i tillräcklig utsträckning främjar grundforskningen, dvs. i betydligt större omfattning än hittills.

⁽¹¹⁾ Se rapporten "America's Basic Research: Prosperity Through Discovery" ("Amerikas grundforskning – välbefinnande genom upptäckter") från Committee for Economic Development (kommittén för ekonomisk utveckling), som består av företrädare för stora industrikoncerner. I USA finns emellertid företag, som exempelvis IBM eller Bell Labs, som fortsätter att bedriva en omfattande grundforskning även om den tycks minska.

⁽¹²⁾ EuroHORCS: European Heads of Research Councils, European Research Advisory Board (rådgivande styrelse för europeisk forskning), ERCEG = The European Research Council Expert Group med professor Federico Mayor som ordförande (expertgruppen för ett europeiskt forskningsråd).

⁽¹³⁾ Den 15 december 2003 skickade den danska forskningsministern gruppens slutrapport till sina europeiska kollegor. Gruppen rekommenderar i rapporten att det inrättas en europeisk fond för grundforskning, som till största delen finansieras med nya medel från forskningsprogrammet och som administreras av ett europeiskt forskningsråd.

⁽¹⁴⁾ EGT C 221, 7.8.2001, punkterna 4.4.1, 4.4.2, 4.4.3, 4.4.4 och 4.4.5.

⁽¹⁰⁾ Det omvälvande kommunikationssystemet "World Wide Web" – utgångspunkten för Internet – utvecklades ursprungligen i CERN och var från början tänkt som en lösning för att överföra information mellan forskningslaboratorier.

2.2 Kommittén vill – med hänvisning till sitt yttrande⁽¹⁵⁾ om kommissionens förslag för det sjätte ramprogrammet om FoU och den rekommendation som ges däri att på medellång sikt öka gemenskapens samlade budget för FoU med 50 % (detta med utgångspunkt i budgeten för 15 medlemsstater!) – särskilt understödja kommissionens vädjan att betydligt öka anslagen för EU:s forskningsbudget. Kommittén stöder också kommissionens intention att följa Mayour-gruppens rekommendationer och målsättningen att ett starkare stöd åt grundforskningen blir en av tyngdpunkterna i unionens åtgärder för forskningen. I detta sammanhang vill kommittén lyfta fram de alarmerande indikatorer som kommissionen har presenterat och som påvisar att kunskaps- och forskningsklyftan mellan EU och exempelvis USA rent av växer.

2.3 EESK stöder också de preliminära planerna på att inrätta ett europeiskt vetenskapsråd som på europeisk nivå skulle kunna hantera de uppgifter som på nationell nivå sköts av institutioner som de s.k. Research Councils i Storbritannien, Deutsche Forschungsgemeinschaft, DFG, i Tyskland, Vetenskapsrådet i Sverige, NWO i Nederländerna, FNRS i Belgien osv. Dessa organ beviljar efter ansökningar anslag för forskningsprojekt och skjuter till medel till projekt som bedrivs av enskilda forskningsteam, på liknande sätt som i USA.

2.4 Kommittén instämmer i kommissionens åsikt att det knappast är möjligt att definiera stränga kriterier för att kunna åtskilja grundforskning och tillämpad forskning. Detta är dock inget stort problem (i praktiken bör det tillåtas ett visst utrymme för avvägningar), eftersom det handlar och bör handla om ett fruktbart utbyte eller till och med samspel mellan dessa kategorier.

2.4.1 Kommittén påminner om sin tidigare rekommendation⁽¹⁶⁾ att stärka samspelet mellan grundforskning och tillämpad forskning i ett forskningssystem med många inriktningar och många poler.

2.4.2 Enligt kommitténs uppfattning är det emellertid nödvändigt att kommissionen i anslutning till den fortsatta processen beskriver (eller framställer) begreppet grundforskning på ett sådant sätt att det leder fram till ett ändamålsenligt beslutsunderlag för finansieringsansökningar. Kommittén vill här hänvisa till sin redan tidigare avgivna rekommendation⁽¹⁷⁾.

2.5 I sitt meddelande behandlar kommissionen också den mycket komplicerade frågan om immateriella rättigheter i samband med grundforskning. Det är som bekant bara

uppfinningar, inte upptäckter, som går att patentera. För forskarna uppstår en konfliktsituation på grund av den nedan diskuterade nödvändigheten att snabbt publicera sina resultat, vilket också är önskvärt ur ett kunskaps-spridningsperspektiv.

2.5.1 Konflikten gäller den fråga som då uppstår, nämligen om inte upptäckten kan leda till en tillämpning som bör patentteras. Då måste dock patentering ske innan den erforderliga kunskapen publiceras. Följden av konflikten blir antingen att kunskaps-spridningen och det vetenskapliga anseendet går om intet eller att det potentiella patentskyddet, som skulle kunna leda till nya, eventuellt banbrytande idéer som skulle gynna både EU och uppfinnaren, kan gå till spillo.

2.5.2 Denna konflikt skulle underlättas avsevärt av en s.k. skonfrist⁽¹⁸⁾ (eng. grace period). Utskottet upprepar därmed den rekommendation⁽¹⁹⁾ den vid ett flertal tillfällen avgivit att inom EU införa den skonfrist som redan är vanlig i USA. Vi vill än en gång betona vikten av att snarast införa ett gemenskapspatent. Därigenom skulle ett allvarligt handikapp för europeiska forskare och företag undanröjas.

2.6 I övrigt överväger EESK om och hur man uttryckligen kan förankra stödet åt grundforskningen (för att uppfylla målen från Lissabon) i framtida europeiska fördragstexter eller beslut.

3. Särskilda kommentarer

3.1 Kommittén instämmer också i stort sett i kommissionens beskrivning av läget och analys av den rådande situationen när det gäller grundforskningen.

3.1.1 Detta gäller dock inte alla slutsatser. Kommissionen skriver bland annat: "Således har Europas grundforskning vissa starka sidor, men det finns också en rad svagheter. Svagheter som sammanhänger till stor del med de nationella forskningssystemens isolering, och framförallt med bristen på tillräcklig konkurrens mellan forskare, forskarlag och enskilda projekt i europeisk skala" och drar slutsatsen att det krävs bättre samordning av åtgärder, verksamhet och nationella program.

3.1.2 Kommissionens påstående om isolering och bristande konkurrens – som i allmänhet inte ens kan vara giltigt för de institutioner som främjar eller leder forskning på politisk nivå – är dock alltför allmänt hållet och vilseledande vad beträffar forskningsvärlden. Kännetecknande drag för vetenskaplig forskning missförstås eller beaktas inte tillräckligt i kommissionens påstående.

⁽¹⁵⁾ EGT C 260, 17.9.2001, s. 3.

⁽¹⁶⁾ EGT C 221, 7.8.2001, punkt 6.7.2.

⁽¹⁷⁾ CESE 1588/2003, punkt 4.5.3.

⁽¹⁸⁾ I den tyska patentlagstiftningen fanns förut begreppet förhandspublicering som inte skadar nyhetskaraktären.

⁽¹⁹⁾ Se framför allt EUT C 95/48 av den 23.4.2003, punkt 5.2.

3.1.3 Ett av forskarnas viktigaste motiv – förutom att få kunskap, göra upptäckter eller utveckla nyheter – är nämligen konkurrensen mellan olika laboratorier och en önskan om tankeutbyte med experter verksamma på andra orter. Alltför omfattande konkurrens eller äregirighet skadar dock själva begreppet vetenskaplig forskning. Det kan leda till ytlighet och ha en negativ inverkan på den nödvändiga noggrannheten och det djupgående vetenskapliga arbetet, liksom på strävan efter att finna ny kunskap.

3.1.4 Både tankeutbytet och konkurrensen äger rum på bland annat internationella vetenskapliga konferenser och kongresser samt i ansedda internationella facktidskrifter. Enskilda forskares och institutioners nationella och internationella anseende (och därmed karriärmöjligheter) är också ett resultat av vem som först tillgodosör sig och publicerar ny kunskap.

3.1.5 Sådana konferenser och kongresser organiseras vanligen av vetenskapliga sällskap eller yrkesorganisationer och utgör – i spänningsfältet mellan samarbete och konkurrens – ett internationellt forum för utbyte av de senaste resultaten och planerna. De leder också till att nya samarbeten inleds men även till att prestationer och resultat presenteras, dvs. till konkurrens i praktiken.

3.1.6 Kunskapsutbytet och samordningen leder till att personer av olika nationalitet deltar i flera forskningsprojekt⁽²⁰⁾ och engageras i internationella program⁽²¹⁾.

3.1.7 Detta leder naturligtvis till resultat för forskningen inom de olika institutionerna och för de enskilda forskarna och därmed till att en ständig anpassnings- och omorienteringsprocess av forskningsprogrammet sker i en takt som är vetenskapligt rimlig.

3.1.8 Kommittén har redan i ett tidigare yttrande betonat att kommissionen i högre grad bör beakta, erkänna och utnyttja denna självreglerande anpassningsprocess som stimuleras av konkurrens och numera äger rum på internationell nivå. I enlighet med detta bör framstående forskare och representanter från vetenskapliga sällskap och yrkesorganisationer (de organisationer som organiseras och finansieras av sina medlemmar, dvs. icke-statliga organisationer) engageras i högre grad än tidigare i de interna rådgivningsprocesserna och i synnerhet i fördelningsprocesserna.

3.1.9 Kommitténs ovanstående anmärkningar utgör dock inga invändningar mot ytterligare öppen samordning och därmed "europeisering" av de nationella programmen inom

grundforskningen – i de fall detta behövs och kan skapa gynnsammare förutsättningar. Denna samordning och europeisering bör dock företrädesvis kunna uppnås genom tillräckliga stimulanser för självutvecklande "nedifrån-och-upp-processer" och genom stöd åt sådan stor apparatur eller så omfattande projekt⁽²²⁾ som – i enlighet med subsidiariteten – utgör alltför stora utmaningar för enskilda stater, och som är så attraktiva att de leder till att motsvarande europeiska nätverk bildas.

3.1.10 Man bör utveckla en kulturell miljö och en lämplig administrativ och ekonomisk omgivning som stimulerar forskning på hög nivå, ger vidare ramar för ämnena och arbetsprogrammen och som är mer lockande för forskarna.

3.1.11 Kommittén framhåller sin oro för de bristande samverkans effekterna och det otillräckliga utbytet mellan forskare från universitetsvärlden respektive näringslivet, vilket leder till en tudelning i grundforskning och tillämpad forskning, försvårar samverkans effekter mellan arbetssätt, metoder och olika tekniker, och minskar det ämnesöverskridande inslaget. På så vis stimuleras beteenden som å ena sidan är alltför inriktade mot vetenskaplig publicering, och å andra sidan mot snabba resultat.

3.2 EU bör i första hand koncentrera sig på att främja de program eller institutioner som har en stor andel tvärvetenskaplig verksamhet. Denna typ av forskning blir allt viktigare inom flera områden och för många viktiga frågeställningar, och den förverkligas bäst genom integrerade nätverk för de olika vetenskapliga disciplinerna och genom att den utrustning som behövs placeras centralt, så att resultatet blir en "europeisk" sammanslutning i nätverk som kan utnyttjas på europeisk nivå.

3.3 Kommittén stöder med hänvisning till anmärkningarna ovan därmed kommissionens tankar när det gäller följande åtgärder som den föreslagit:

- Förstärka det europeiska stödet till forskningsinfrastruktur, och stödja inrättandet av spetsforskningscenter, med hjälp av en kombination av nationell, europeisk, offentlig och privat finansiering.
- Öka stödet till utveckling av personalresurser, till utbildning av forskare och till karriärutveckling inom det vetenskapliga området⁽²³⁾.
- Stödja samarbete och sammanslutningar i nätverk.

⁽²⁰⁾ Exempelvis kommer mer än 50 % av de unga forskarna och en fjärdedel av institutcheferna på Max Planck-institutet från utlandet.

⁽²¹⁾ Detta gäller framför allt de program inom områdena klimatologi, oceanografi atmosfärfysik osv. som kommissionen lyfter fram.

⁽²²⁾ EUT C 95, 23.4.2003.

⁽²³⁾ Se kommissionens meddelande "Forskare inom det europeiska området för forskningsverksamhet: ett yrke med många karriärmöjligheter" (KOM(2003) 436, 18.7.2003) och kommitténs yttrande om detta (CESE 305/2004).

3.4 Ett viktigt stödinstrument är att kunna ge enskilda projekt tillräckligt finansiellt stöd. Detta skulle, liksom kommissionen föreslår, kunna ske genom en sådan organisation som ett europeiskt forskningsråd, som bör arbeta på liknande sätt som de institutioner som redan bedriver framgångsrikt arbete på nationell nivå inom detta område, exempelvis tyska Deutsche Forschungsgemeinschaft (DFG) eller de (engelska) s.k. Research Councils. På grund av den problematik som diskuteras nedan bör dock samtliga projekt tillåtas pågå under den tid som erfordras. Dessutom bör man också – i viss utsträckning – överväga vissa typer⁽²⁴⁾ av institutionellt stöd (exempelvis sådant som löper mellan 12 och 15 år).

3.4.1 I detta sammanhang finns det även två andra viktiga aspekter, som kommittén redan tagit upp i tidigare yttranden⁽²⁵⁾.

3.4.2 Den ena handlar om frågan om att utforma de personliga avtalen med de forskare som ingår i ett projekt så att de blir rimliga. Man måste nämligen kunna säkerställa att den tidsbegränsning som alltid är uppsatt för respektive projekt och för de forskare som ingår i projekten inte utgör någon nackdel vad gäller utformning av kontrakt, ersättning och social trygghet utan att villkoren tvärtom bör vara så intressanta att man kan rekrytera och behålla dem som är bäst lämpade för att utföra arbetet.

3.4.3 Den andra aspekten handlar om den insats som krävs i samband med ansökningsförfarande, bedömningar osv.⁽²⁶⁾ och gäller både dem som skall utvärdera ansökan och de ansökande. Här måste det bland annat säkerställas – såsom exempelvis tyska DFG gör – att denna arbetsinsats är liten i förhållande till de potentiella resultat som uppnås om de sökta anslagen godkänns och beviljas. En möjlig lösning skulle kunna vara att de som beviljar anslagen arbetar med ett enhetligt förfarande för ansökningar och bedömningar, och att dessa inte ständigt förändras och kombineras med varandra.

3.5 I detta sammanhang skulle det kunna uppstå en särskild svår situation om den budget som finns för grundforskning skulle bli så begränsad att det antal ansökningar som lämnas in,

bearbetas och måste beslutas om – oftast med avslag som resultat – är betydligt större än de medel som står till förfogande.

3.5.1 I sådana fall gäller det nämligen att undvika att det uppstår misstro gentemot kommissionen och EU från de ansökande som fått avslag på sina ansökningar, eftersom dessa då utgör en stor majoritet – även när det gäller det arbete de har lagt ned på ansökningarna.

3.5.2 Det gäller dock också att undvika att kravet att dokumentera förfarandet och bevisa att ansökningarna hanteras korrekt och rättvist leder till alltför omfattande byråkrati (se ovan). Detta är skälet till att kommissionen bör rådgöra både med de organisationer i medlemsstaterna som har erfarenhet på dessa områden och med de ansökande forskare som hittills beviljats eller fått avslag (!) på sina ansökningar.

3.6 Kommissionen hänvisar med all rätt till grundforskningens avgörande roll för universitetens uppdrag att utbilda och kommittén instämmer i kommissionsmeddelandets påstående: "I detta avseende och av detta skäl kommer grundforskningen även i fortsättningen att utgöra ett centralt inslag i universitetens och högskolornas verksamhet och uppdrag, eftersom den tillsammans med undervisningen utgör själva grunden för deras existensberättigande". Samma gäller för forskningsorganisationerna utanför universitetsvärlden som (också) bedriver grundforskning och därigenom på många olika sätt – genom gemensam personal eller organisation eller gemensamma program – har kopplingar till forskning och utbildning på universitetet.

4. Slutsats

Kommittén stöder uttryckligen kommissionens målsättning att på lämpligt och systematiskt sätt främja grundforskning även på EU-nivå och att avsätta tillräckliga medel samt inrätta en väl fungerande och smidig förvaltning för denna. Kommissionen bör påbörja nästa steg i det planerade arbetet och beakta ovanstående kommentarer och utförliga rekommendationer.

Bryssel den 26 februari 2004

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Roger BRIESCH

⁽²⁴⁾ Exempelvis de områden som tyska DFG benämner "särskilda forskningsområden".

⁽²⁵⁾ CESE 305/2004, punkt 5.1.8.

⁽²⁶⁾ CESE 305/2004, punkt 5.1.8.4.

BILAGA

till yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Följande ändringsförslag lades fram för omröstning vid debatten men avslogs (artikel 54.3 i arbetsordningen):

Punkt 2.6 — Stryk punkten.**Motivering**

Grundforskningen finansieras redan inom ramen för det sjätte ramprogrammet för forskning, och det är lämpligt att det är de politiska beslutsfattarna (rådet och Europaparlamentet) som utifrån de aktuella strategiska målen definierar förhållandet mellan grundforskning och tillämpad forskning. Utan en allmänt vedertagen definition på "grundforskning" skulle man dessutom skapa praktiska problem.

Röstresultat:

För: 18, Emot: 43, Nedlagda röster: 12.
